

DYREKTYWA 2005/1/WE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY**z dnia 9 marca 2005 r.****zmieniająca dyrektywy Rady 73/239/EWG, 85/611/EWG, 91/675/EWG, 92/49/EWG i 93/6/EWG oraz dyrektywy 94/19/WE, 98/78/WE, 2000/12/WE, 2001/34/WE, 2002/83/WE i 2002/87/WE w celu ustanowienia nowej struktury organizacyjnej komitetów w sektorze usług finansowych****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 47 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

po konsultacji z Komitetem Regionów,

uwzględniając opinię Europejskiego Banku Centralnego ⁽²⁾,stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Komunikat Komisji z dnia 11 maja 1999 r. zatytułowany „Wprowadzanie w życie ram dla rynków finansowych: plan działania” dotyczący usług finansowych określa szereg działań wymaganych do utworzenia jednolitego rynku usług finansowych.

(2) Na posiedzeniu w Lizbonie w dniach 23—24 marca 2000 r. Rada Europejska wezwała do wprowadzenia w życie tego planu działania do roku 2005.

(3) W dniu 17 lipca 2000 r. Rada powołała Komitet Mędrców ds. Regulacji Europejskiego Rynku Papierów Wartościowych. W swoim sprawozdaniu końcowym Komitet Mędrców wezwał do ustanowienia czterostopniowych ram regulacyjnych w celu zwiększenia elastyczności, skuteczności i przejrzystości procesu regulacyjnego dotyczącego wspólnotowego prawa papierów wartościowych.

(4) W swojej uchwale dotyczącej usprawnienia regulacji rynku papierów wartościowych w Unii Europejskiej Rada Europejska zebrana w Sztokholmie w dniach 23—24 marca 2001 r. z zadowoleniem przyjęła sprawozdanie Komitetu Mędrców i wezwała do wprowadzenia w życie czterostopniowego podejścia.

(5) W świetle tych ustaleń, Komisja w dniu 6 czerwca 2001 r. przyjęła decyzje 2001/527/WE ⁽⁴⁾ i 2001/528/WE ⁽⁵⁾ ustanawiające, odpowiednio, Komitet Europejskich Organów Nadzoru Papierów Wartościowych (CESR) oraz Europejski Komitet Papierów Wartościowych (ESC).

(6) Demokratyczna odpowiedzialność i przejrzystość muszą być nieodłączną częścią tak zwanego procesu Lamfalussy'ego i jego rozszerzenia, co można zagwarantować w wystarczający sposób jedynie poprzez poszanowanie międzyinstytucjonalnej równowagi w odniesieniu do środków wykonawczych.

⁽¹⁾ Dz.U. C 112 z 30.4.2004, str. 21.

⁽²⁾ Dz.U. C 58 z 6.3.2004, str. 23.

⁽³⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 31 marca 2004 r. (dotychczas niepublikowana w Dzienniku Urzędowym) i decyzja Rady z dnia 11 maja 2004 r.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 191 z 13.7.2001, str. 43.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 191 z 13.7.2001, str. 45. Decyzja zmieniona decyzją 2004/8/WE (Dz.U. L z 7.1.2004, str. 33).

- (7) Niniejsza dyrektywa zmienia dyrektywy Rady 73/239/ EWG z dnia 24 lipca 1973 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do podejmowania i prowadzenia działalności w dziedzinie ubezpieczeń bezpośrednich innych niż ubezpieczenia na życie ⁽¹⁾, 85/611/EWG z dnia 20 grudnia 1985 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) ⁽²⁾, 91/675/EWG z dnia 19 grudnia 1991 r. ustanawiającą Komitet ds. Ubezpieczeń ⁽³⁾, 92/49/EWG z dnia 18 czerwca 1992 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do ubezpieczeń bezpośrednich innych niż ubezpieczenia na życie (trzecia dyrektywa w sprawie ubezpieczeń innych niż ubezpieczenia na życie) ⁽⁴⁾ i 93/6/EWG z dnia 15 marca 1993 r. w sprawie adekwatności kapitałowej przedsiębiorstw inwestycyjnych i instytucji kredytowych ⁽⁵⁾ oraz dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 94/19/WE z dnia 30 maja 1994 r. w sprawie systemów gwarancji depozytów ⁽⁶⁾, 98/78/WE z dnia 27 października 1998 r. w sprawie dodatkowego nadzoru nad zakładami ubezpieczeń w grupach ubezpieczeniowych ⁽⁷⁾, 2000/12/WE z dnia 20 marca 2000 r. odnosząca się do podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe ⁽⁸⁾, 2001/34/WE z dnia 28 maja 2001 r. w sprawie dopuszczenia papierów wartościowych do publicznych notowań giełdowych oraz zakresu informacji dotyczących papierów wartościowych podlegających obowiązkowi publikacji ⁽⁹⁾, 2002/83/WE z dnia 5 listopada 2002 r. dotyczącą ubezpieczeń na życie ⁽¹⁰⁾ i 2002/87/WE z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie dodatkowego nadzoru nad instytucjami kredytowymi, zakładami ubezpieczeń oraz przedsiębiorstwami inwestycyjnymi konglomeratu finansowego. Ta dyrektywa ma na celu jedynie dokonanie pewnych zmian w strukturze organizacyjnej komitetów. Żadna ze zmian nie zmierza do rozszerzenia uprawnień do przyjmowania środków wykonawczych przyznanych Komisji stosownie do tych dyrektyw, ani uprawnień przyznanych stosownie do dyrektywy Rady 93/6/EWG.
- (8) W swojej rezolucji z dnia 5 lutego 2002 r., Parlament Europejski przyjął czterostopniowe podejście w odniesieniu do papierów wartościowych na podstawie uroczystego oświadczenia złożonego przez Komisję przed Parlamentem tego samego dnia i listu z dnia 2 października 2001 r., skierowanego przez Komisarza ds. Rynku Wewnętrznego do Przewodniczącego Komisji Gospodarczej i Monetarnej Parlamentu w sprawie zagwarantowania roli Parlamentu Europejskiego w tym procesie. W rezolucji z dnia 21 listopada 2002 r. Parlament wezwał do rozszerzenia pewnych aspektów tego podejścia na dziedziny bankowości i ubezpieczeń z zastrzeżeniem jasnego zobowiązania ze strony Rady do zapewnienia właściwej równowagi instytucjonalnej.
- (9) Podjęte przez Komisję zobowiązania w odniesieniu do prawa papierów wartościowych zawarte w wyżej wymienionej deklaracji z dnia 5 lutego 2002 r. oraz w wyżej wymienionym liście z dnia 2 października 2001 r. powinny zostać uzupełnione poprzez odpowiednie gwarancje dotyczące właściwej równowagi instytucjonalnej.
- (10) W dniu 3 grudnia 2002 r. Rada zwróciła się do Komisji o wprowadzenie w życie ustaleń dotyczących pozostałych sektorów usług finansowych w oparciu o końcowe sprawozdanie Komitetu Mędrców.
- (11) Zabezpieczenia w odniesieniu do rozszerzenia czteropozomowego podejścia są również wymagane ze względu na fakt, że instytucje UE nie korzystają jeszcze w praktyce w szerokim zakresie z czteropozomowego podejścia Lamfalussy'ego. Ponadto, pierwsze i drugie sprawozdania okresowe Międzyinstytucjonalnej Grupy Monitorującej zajmującej się monitorowaniem procesu Lamfalussy'ego zawierały pewne uwagi oraz krytykę dotyczącą funkcjonowania procesu.
- (12) Szybkość przyjmowania przepisów oraz ich jakość mają podstawowe znaczenie dla procesu Lamfalussy'ego. Sukces procesu Lamfalussy'ego zależy bardziej od politycznej woli partnerów instytucjonalnych w zakresie tworzenia właściwych ram dla przyjmowania przepisów niż od przyśpieszenia stanowienia odnośnych przepisów technicznych przyjmowanych na podstawie uprawnień delegowanych. Ponadto, nadmierne przywiązywanie wagi do szybkości stanowienia przepisów na podstawie uprawnień delegowanych mogłoby stworzyć istotne problemy związane z jakością tych przepisów.
- (13) Rozszerzenie procedury Lamfalussy'ego nie stanowi uszczerbku dla potencjalnych decyzji w sprawie organizacji nadzoru na poziomie europejskim.

(1) Dz.U. L 228 z 16.8.1973, str. 3. Dyrektywa ostatnio zmieniona Aktem Przystąpienia z 2003 r.

(2) Dz.U. L 375 z 13.12.1985, str. 3. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 145 z 30.4.2004, str. 1).

(3) Dz.U. L 374 z 31.12.1991, str. 32. Dyrektywa zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, str. 1).

(4) Dz.U. L 228 z 11.8.1992, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2002/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 35 z 11.2.2003, str. 1).

(5) Dz.U. L 141 z 11.6.1993, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2004/39/WE.

(6) Dz.U. L 135 z 31.5.1994, str. 5. Dyrektywa ostatnio zmieniona Aktem Przystąpienia z 2003 r.

(7) Dz.U. L 330 z 5.12.1998, str. 1. Dyrektywa zmieniona dyrektywą 2002/87/WE.

(8) Dz.U. L 126 z 26.5.2002, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2004/69/WE (Dz.U. L 125 z 28.4.2004, str. 44).

(9) Dz.U. L 184 z 6.7.2001, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2004/109/WE (Dz.U. L 390 z 31.12.2004, str. 38).

(10) Dz.U. L 345 z 19.12.2002, str. 1. Dyrektywa zmieniona dyrektywą Rady 2004/66/WE (Dz.U. L 168 z 1.5.2004, str. 35).

- (14) W tym celu, w odniesieniu do sektora bankowego, rola Komitetu Doradczego ds. Bankowości (BAC) ustanowionego na mocy dyrektywy 2000/12/WE powinna zostać dostosowana.
- (15) Dla odzwierciedlenia tej dostosowanej roli, Komitet Doradczy ds. Bankowości powinien zostać zastąpiony przez „Europejski Komitet ds. Bankowości”.
- (16) Środki niezbędne do wprowadzania w życie dyrektywy 2000/12/WE są środkami ogólnego zakresu i powinny zostać przyjęte zgodnie z art. 5 decyzji Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającej warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji ⁽¹⁾.
- (17) Przyjęte środki wykonawcze nie powinny zmieniać podstawowych przepisów dyrektyw.
- (18) Parlament Europejski powinien dysponować okresem trzech miesięcy od pierwszego przekazania projektu środków wykonawczych, tak aby umożliwić mu ich zbadanie i wydanie opinii. Jednakże, w pilnych i należycie uzasadnionych przypadkach ten okres powinien zostać skrócony. Jeżeli w tym okresie Parlament Europejski podejmie uchwałę, Komisja ponownie przeanalizuje projekt tych środków.
- (19) W wykonywaniu swoich uprawnień wykonawczych Komisja powinna przestrzegać następujących zasad: potrzebę zapewnienia zaufania do rynków finansowych wśród inwestorów poprzez promowanie wysokich standardów w zakresie przejrzystości tych rynków; potrzebę dostarczenia inwestorom szerokiego wachlarza konkurencyjnych możliwości inwestycyjnych, informacji o odpowiednim poziomie oraz ochrony dostosowanej do ich potrzeb; potrzebę zapewnienia, aby niezależne od siebie władze wykonawcze wprowadzały w życie normy w sposób spójny, szczególnie jeżeli chodzi o zwalczanie przestępstw gospodarczych; potrzebę wysokiego poziomu przejrzystości oraz konsultacji z wszystkimi uczestnikami rynku oraz z Parlamentem Europejskim i Radą; potrzebę promowania innowacji na rynkach finansowych jeżeli mają one być dynamiczne i skuteczne; potrzebę zapewnienia integralności rynku poprzez ścisłe i dynamiczne monitorowanie innowacji finansowych; znaczenie zmniejszania kosztów i zwiększania dostępu do kapitału; uwzględnienie długoterminowej równowagi kosztów i korzyści dla uczestników rynku (w tym dla małych i średnich przedsiębiorstw oraz drobnych inwestorów) we wszelkich środkach wykonawczych; potrzebę zwiększania międzynarodowej konkurencyjności rynków finansowych UE z uwzględnieniem potrzeby rozszerzenia współpracy międzynarodowej; potrzebę zapewnienia równych szans wszystkim uczestnikom rynku poprzez ustanowienie środków regulacyjnych na terenie całej UE za każdym razem, kiedy jest to właściwe; potrzebę uwzględnienia różnic między rynkami krajowymi, w przypadkach, gdy różnice te nie naruszają spójności jednolitego rynku, oraz potrzebę zapewnienia spójności z innymi przepisami wspólnotowymi z tej dziedziny, jako że wszelki brak równowagi w zakresie informacji lub przejrzystości może zagrozić funkcjonowaniu rynków, a ponadto wyrządzać szkody konsumentom i drobnym inwestorom.
- (20) Niektóre istniejące przepisy wprowadzające zmiany techniczne do dyrektywy 2000/12/WE muszą być dostosowane do decyzji 1999/468/WE.
- (21) W celu zapewnienia instytucjonalnej i prawnej spójności z podejściem przyjętym w innych sektorach Wspólnoty, decyzja Komisji 2004/10/WE z dnia 5 listopada 2003 r. ⁽²⁾ ustanowiła Europejski Komitet ds. Bankowości jako komitet doradczy wspomagający Komisję w zakresie przygotowywania europejskich przepisów dot. bankowości. Odniesienia do funkcji doradczej Komitetu Doradczego ds. Bankowości w dyrektywie 2000/12/WE powinny zatem zostać usunięte.
- (22) W odniesieniu do monitorowania przestrzegania współczynników wypłacalności i płynności instytucji kredytowych, kompetencje Komitetu Doradczego ds. Bankowości nie są już potrzebne w świetle harmonizacji zasad adekwatności kapitałowej i rozwoju technik stosowanych przez instytucje kredytowe do pomiaru i zarządzania ryzykiem dotyczącym ich płynności.
- (23) Ponadto, istotny postęp osiągnięty w zakresie współpracy i wymiany informacji pomiędzy organami nadzorującymi, w szczególności poprzez Protokoły Ustaleń powoduje, że regularne monitorowanie przez Komisję niektórych pojedynczych decyzji nadzorczych oraz systematyczne składanie sprawozdań do Komitetu Doradczego ds. Bankowości na ich temat jest zbędne.
- (24) Ustanowienie Europejskiego Komitetu ds. Bankowości nie powinno wykluczać innych form współpracy pomiędzy różnymi organami zajmującymi się regulacją i nadzorem nad instytucjami kredytowymi, w szczególności w ramach Komitetu Europejskich Organów Nadzoru Bankowego ustanowionego decyzją Komisji 2004/5/WE ⁽³⁾.
- (25) Komitet ds. Ubezpieczeń (IC) ustanowiony dyrektywą 91/675/EWG ma za zadanie wspomaganie Komisji w wykonywaniu uprawnień wykonawczych przyznanych dyrektywami przyjętymi w zakresie ubezpieczeń i, w szczególności, dokonywanie technicznych dostosowań niezbędnych do uwzględnienia rozwoju w sektorze ubezpieczeń; takie środki zostały podjęte zgodnie z decyzją 1999/468/WE.

⁽¹⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.

⁽²⁾ Dz.U. L 3 z 7.1.2004, str. 36.

⁽³⁾ Dz.U. L 3 z 7.1.2004, str. 28.

- (26) Zgodnie z dyrektywą 91/675/EWG, Komitet ds. Ubezpieczeń ma badać wszelkie kwestie odnoszące się do stosowania wspólnotowych przepisów dotyczących sektora ubezpieczeń i, w szczególności, doradzać Komisji odnośnie wniosków, które Komisja ma zamiar przedstawić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
- (27) W celu zbudowania rynku wewnętrznego, w którym posiadacze polis i beneficjenci są właściwie zabezpieczani, przedsiębiorstwa zajmujące się ubezpieczeniami i emeryturami pracowniczymi działające na rynku wewnętrznym zgodnie z zasadami swobody przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług podlegają szczególnym przepisom wspólnotowym. W celu zapewnienia właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego i utrzymania stabilności finansowej, przepisy te powinny umożliwiać szybkie ich dostosowanie do zmian rynkowych, które mają wpływ na te sektory, ze szczególnym uwzględnieniem aspektów finansowych i technicznych.
- (28) Rola Komitetu ds. Ubezpieczeń (IC) powinna zatem zostać odpowiednio dostosowana, a nazwa tego Komitetu powinna zostać zmieniona na „Europejski Komitet ds. Ubezpieczeń i Emerytur Pracowniczych”. Jednakże, w dziedzinie emerytur pracowniczych, Europejski Komitet ds. Ubezpieczeń i Emerytur Pracowniczych nie powinien zajmować się aspektami prawa pracy i socjalnymi, takimi jak organizacja systemów emerytalnych, w szczególności obowiązkowe członkostwo i zbiorowe układy pracy.
- (29) Środki niezbędne do wprowadzania w życie działań objętych dyrektywą 91/675/EWG są środkami ogólnego zakresu i powinny zostać przyjęte zgodnie z art. 5 decyzji 1999/468/WE.
- (30) W celu zapewnienia instytucjonalnej i prawnej spójności z podejściem przyjętym w innych sektorach Wspólnoty, decyzja Komisji 2004/9/WE⁽¹⁾ ustanowiła Europejski Komitet ds. Ubezpieczeń i Emerytur Pracowniczych jako komitet doradczy Komisji w dziedzinie ubezpieczeń i emerytur pracowniczych. Odniesienia do funkcji doradczych Komitetu ds. Ubezpieczeń w dyrektywie 91/675/EWG powinny zatem zostać usunięte.
- (31) Dyrektywa 85/611/EWG utworzyła Komitet Kontaktowy UCITS, w celu wspomaganie Komisji poprzez ułatwianie zharmonizowanego wprowadzania w życie tej dyrektywy za pomocą regularnych konsultacji, promowania konsultacji między Państwami Członkowskimi i doradzanie Komisji, w razie potrzeby, w sprawie zmian do tej dyrektywy.
- (32) Komitet Kontaktowy UCITS działa jako Komitet „komitologii” w rozumieniu decyzji 1999/468/WE w celu wspomaganie Komisji odnośnie technicznych zmian do dyrektywy 85/611/EWG.
- (33) W dniu 3 grudnia 2002 r. Rada zwróciła się do Komisji o podjęcie kroków w celu przeniesienia do Europejskiego Komitetu Papierów Wartościowych (ESC) między innymi funkcji aktualnie należącej do Komitetu Kontaktowego UCITS, a polegającej na doradzaniu Komisji w wykonywaniu jej uprawnień wykonawczych.
- (34) W celu całkowitego wprowadzenia w życie modelu określonego w niedawno przyjętych dyrektywach dotyczących sektora papierów wartościowych, w szczególności w dyrektywie 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie wykorzystywania poufnych informacji i manipulacji na rynku (nadużyć na rynku)⁽²⁾, który przekazuje Komitetowi ds. Papierów Wartościowych funkcję doradzania Komisji przy wykonywaniu jej uprawnień regulacyjnych, pozostawiając organizację innych aspektów pracy Komitetu ds. Papierów Wartościowych decyzji 2001/528/WE — niezbędne jest usunięcie przepisów określających, na podstawie art. 53 dyrektywy 85/611/EWG, organizację i funkcje obecnego Komitetu Kontaktowego UCITS poza kompetencje w zakresie procedury „komitologii”.
- (35) Uprawnienia Komitetu ds. Papierów Wartościowych powinny zatem być wyraźnie rozszerzone ponad te, które zostały mu aktualnie przyznane w dyrektywie 2003/6/WE, w celu objęcia funkcji aktualnie przewidzianych w dyrektywie 85/611/EWG. Środki niezbędne do wprowadzania w życie tej ostatniej dyrektywy są środkami ogólnego zakresu i powinny zostać przyjęte zgodnie z art. 5 decyzji 1999/468/WE.
- (36) Niezbędna jest zatem zmiana, odpowiednio, dyrektyw 73/239/EWG, 85/611/EWG, 91/675/EWG, 92/49/EWG, 93/6/EWG, 94/19/WE, 98/78/WE, 2000/12/WE, 2001/34/WE, 2002/83/WE i 2002/87/WE,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

ROZDZIAŁ I

ZMIANY DYREKTYW 93/6/EWG, 94/19/WE I 2000/12/WE DOTYCZĄCYCH SEKTORA BANKOWEGO

Artykuł 1

Dyrektywa 93/6/EWG

W art. 7 ust. 9 zdanie trzecie dyrektywy 93/6/EWG, skreśla się wyrazy „Bankowemu Komitetowi Doradczemu”.

⁽¹⁾ Dz.U. L 3 z 7.1.2004, str. 34.

⁽²⁾ Dz.U. L 96 z 12.4.2003, str. 16.

Artykuł 2

Dyrektywa 94/19/WE

W art. 3 ust. 1 akapit trzeci dyrektywy 94/19/WE, nazwę „Doradczy Komitet Bankowy” zastępuje się nazwą „Europejski Komitet ds. Bankowości”.

Artykuł 3

Dyrektywa 2000/12/WE

W dyrektywie 2000/12/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) artykuł 2 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Komisja, na podstawie procedury określonej w art. 60 ust. 2, podejmuje decyzje w sprawie zmian w wykazie przedstawionym w ust. 3.”;

2) w art. 2 ust. 5, trzeci akapit otrzymuje brzmienie:

„W przypadku instytucji kredytowych innych niż te, które zostały założone na terenach niedawno odzyskanych z morza lub te, które powstały w wyniku podziału lub połączenia istniejących instytucji zależnych od organu centralnego, lub podporządkowanych temu organowi, Komisja, na podstawie procedury określonej w art. 60 ust. 2, może ustanowić dodatkowe przepisy dotyczące stosowania akapitu drugiego, w tym przepisy uchylające wyłączenia ustanowione w akapicie pierwszym, jeśli uważa, że zrzeszanie nowych instytucji korzystających z zasad ustanowionych w akapicie drugim mogłoby niekorzystnie wpłynąć na warunki konkurencji.”;

3) artykuł 4 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 4**Zezwolenie**

Państwa Członkowskie wymagają od instytucji kredytowych uzyskania zezwolenia przed rozpoczęciem działalności. Państwa te określają wymogi w zakresie uzyskania takich zezwoleń, z zachowaniem przepisów art. 5 — 9, i powiadamiają o nich Komisję.”;

4) w art. 22 ust. 9 skreśla się drugie zdanie;

5) w art. 22 ust. 10 skreśla się drugie zdanie;

6) w art. 23 ust. 1 otrzymuje następujące brzmienie:

„1. Właściwe organy Państw Członkowskich powiadamiają Komisję oraz właściwe organy innych Państw Członkowskich:

a) o wszelkich przypadkach udzielania zezwolenia przedsiębiorstwom bezpośrednio lub pośrednio zależnym od jednej lub więcej jednostek dominujących, podlegających prawu państw trzecich;

b) w każdym przypadku, gdy taka jednostka dominująca nabywa pakiet akcji we wspólnotowej instytucji kredytowej, który sprawia, że instytucja ta staje się jednostką od niego zależną.

Jeśli zezwolenie zostało przyznane jednostce bezpośrednio lub pośrednio zależnej od jednej lub większej liczby jednostek dominujących, podlegających prawu państw trzecich, strukturę grupy opisuje się w powiadomieniu, które właściwe władze przekazują Komisji zgodnie z art. 11.”;

7) w art. 24 ust. 2, nazwę „Komitet Doradczy ds. Bankowości” zastępuje się nazwą „Europejski Komitet ds. Bankowości”;

8) artykuł 25 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Bez uszczerbku dla art. 300 ust.1 i 2 Traktatu, Komisja, wspierana przez Europejski Komitet ds. Bankowości, bada wyniki negocjacji, o których mowa w ust. 1, a także wynikającą z nich sytuację.”;

9) w art. 49 ust. 2, zdanie trzecie, nazwę „Komitet Doradczy ds. Bankowości” zastępuje się nazwą „Europejski Komitet ds. Bankowości”;

10) artykuł 52 ust. 9 zdanie trzecie otrzymuje brzmienie:

„Zainteresowane właściwe organy przesyłają takie informacje właściwym organom pozostałych Państw Członkowskich.”;

11) w art. 56a, akapit drugi, zdanie pierwsze, wyrazy „Komitet Doradczy ds. Bankowości może” zastępuje się wyrazami „Komisja może zwrócić się do Europejskiego Komitetu ds. Bankowości o”;

12) skreśla się tytuł VI;

13) artykuł 60 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Komisję wspiera Europejski Komitet ds. Bankowości utworzony na podstawie decyzji Komisji 2004/10/WE (*) (zwany dalej ‘Komitetem’).

(*) Dz.U. L 3 z 7.1.2004, str. 36”.

W przypadku odniesień do niniejszego ustępu, stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem przepisów art. 8 tej decyzji.

Okres przewidziany w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE wynosi trzy miesiące.

Komitet przyjmuje swój regulamin.

14) w art. 64 ust. 2 i 6 skreśla się wyrazy „i Komitet Doradczy ds. Bankowości”.

ROZDZIAŁ II

ZMIANY DYREKTYW 73/239/EWG, 91/675/EWG, 92/49/EWG, 98/78/WE ORAZ 2002/83/WE DOTYCZĄCYCH UBEZPIECZEŃ I SEKTORA EMERYTUR PRACOWNICZYCH

Artykuł 4

Dyrektywa 73/239/EWG

W dyrektywie 73/239/EWG wprowadza się następujące zmiany:

1) artykuł 29a otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 29a

1. Właściwe organy Państw Członkowskich powiadamiają Komisję i właściwe organy innych Państw Członkowskich:

- a) o każdym zezwoleniu dla jednostki bezpośrednio lub pośrednio zależnej od jednej lub więcej jednostek dominujących podlegających prawu państwa trzeciego;
- b) o każdym nabyciu przez taką jednostkę dominującą udziałów kapitałowych we wspólnotowym zakładzie ubezpieczeń, które uczyniłoby z tego ostatniego jednostkę zależną.

2. Jeżeli zezwolenie, o którym mowa w ust. 1 lit. a), zostało przyznane jednostce bezpośrednio lub pośrednio zależnej od jednej lub więcej jednostek dominujących podlegających prawu państwa trzeciego, struktura grupy określona zostaje w powiadomieniu, jakie właściwe organy kierują do Komisji.”;

2) w art. 29b ust. 4, drugi akapit otrzymuje brzmienie:

„W okolicznościach opisanych w akapicie pierwszym, można w dowolnym czasie postanowić, niezależnie od inicjowania negocjacji, zgodnie z procedurą przewidzianą art. 5 decyzji 1999/468/WE (*) oraz zgodnie z jej art. 7 ust. 3 i art. 8, że właściwe władze Państw Członkowskich muszą ograniczyć lub zawiesić stosowanie swych decyzji dotyczących:

- a) aktualnie rozpatrywanych lub przyszłych wniosków o udzielenie zezwolenia;

- b) nabywania udziałów przez jednostki bezpośrednio lub pośrednio dominujące, podlegające prawu danego państwa trzeciego.

(*) Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

Artykuł 5

Dyrektywa 91/675/EWG

W dyrektywie 91/675/EWG wprowadza się następujące zmiany:

1) w tytule, nazwę „Komitet ds. Ubezpieczeń” zastępuje się nazwą „Europejski Komitet ds. Ubezpieczeń i Emerytur Pracowniczych”;

2) artykuł 1 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 1

1. Komisję wspiera Europejski Komitet ds. Ubezpieczeń i Emerytur Pracowniczych ustanowiony na podstawie decyzji Komisji 2004/9/WE (*) (zwany dalej ‘Komitetem’).

2. Przewodniczący Komitetu Europejskich Inspektorów ds. Ubezpieczeń i Emerytur Pracowniczych ustanowionego decyzją Komisji 2004/6/WE (**) uczestniczy w posiedzeniach Komitetu jako obserwator.

3. Komitet może zapraszać ekspertów i obserwatorów do uczestnictwa w jego posiedzeniach.

4. Komisja zapewnia sekretariat Komitetu.

(*) Dz.U. L 3 z 7.1.2004, str. 34.

(**) Dz.U. L 3 z 7.1.2004, str. 30”;

3) artykuł 2 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 2

1. W przypadkach, gdy akty przyjmowane w obszarze ubezpieczeń bezpośrednich innych niż ubezpieczenia na życie oraz ubezpieczeń bezpośrednich na życie, reasekuracji i emerytur pracowniczych przyznają Komisji uprawnienia do wprowadzania w życie ustanowionych przepisów, stosuje się art. 5 i art. 7 decyzji Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiająca warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji (*), z uwzględnieniem jej art. 8.

Okres przewidziany w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE wynosi trzy miesiące.

2. Komitet przyjmuje swój regulamin.

(*) Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23”;

4) skreśla się art. 3 i 4.

Artykuł 6

Dyrektywa 92/49/EWG

W art. 40 ust. 10 zdanie pierwsze dyrektywy 92/49/EWG, wyrazy „przedstawia Komitetowi ds. Ubezpieczeń utworzonemu dyrektywą 91/675/EWG sprawozdanie zawierające” zastępuje się wyrazami „informuje Europejski Komitet ds. Ubezpieczeń i Emerytur Pracowniczych o”.

Artykuł 7

Dyrektywa 98/78/WE

W dyrektywie 98/78/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) artykuł 10a ust. 3 otrzymuje następujące brzmienie:

„3. Bez uszczerbku dla art. 300 ust.1 i 2 Traktatu, Komisja, wspierana przez Europejski Komitet ds. Ubezpieczeń i Emerytur Pracowniczych bada wynik rokowań, o których mowa w ust. 1 oraz wynikającą z tego sytuację”;

2) artykuł 11 ust. 5 otrzymuje następujące brzmienie:

„5. Najpóźniej do dnia 1 stycznia 2006 r. Komisja sporządzi sprawozdanie dotyczące wykonania przepisów niniejszej dyrektywy, oraz, o ile to konieczne, sprawozdanie dotyczące konieczności dalszej harmonizacji.”;

Artykuł 8

Dyrektywa 2002/83/WE

W dyrektywie 2002/83/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 46 ust. 9 zdanie pierwsze słowa „Komisja przedstawia Komitetowi ds. Ubezpieczeń sprawozdanie podsumowujące” zastępuje się słowami „Komisja informuje Europejski Komitet ds. Ubezpieczeń i Emerytur Pracowniczych o”;

2) artykuł 58 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 58

Informowanie Komisji przez Państwa Członkowskie

Właściwe organy Państw Członkowskich powiadamiają Komisję i właściwe organy innych Państw Członkowskich:

- a) o wszelkich przypadkach udzielenia zezwolenia jednostkom bezpośrednio lub pośrednio zależnym od jednej lub więcej jednostek dominujących, podlegających prawu państwa trzeciego;
- b) o każdym nabyciu przez taką jednostkę dominującą pakietu akcji we wspólnotowym zakładzie ubezpieczeń, które uczyniłoby z tego ostatniego, jednostkę zależną.

Jeśli zezwolenie, o którym mowa w lit. a) zostało przyznane jednostce bezpośrednio lub pośrednio zależnej od jednej lub większej liczby jednostek dominujących, podlegających prawu państwa trzeciego, struktura grupy określona zostaje w powiadomieniu, które właściwe organy kierują do Komisji i innych właściwych organów.”;

3) artykuł 65 otrzymuje następujące brzmienie:

„1. Komisja jest wspomagana przez Europejski Komitet ds. Ubezpieczeń i Emerytur Pracowniczych ustanowiony decyzją Komisji 2004/9/WE (*)

(*) Dz.U. L 3 z 7.1.2004, str. 34.”.

ROZDZIAŁ III

ZMIANY DYREKTYW 85/611/EWG I 2001/34/WE DOTYCZĄCYCH SEKTORA PAPIERÓW WARTOŚCIOWYCH

Artykuł 9

Dyrektywa 85/611/EWG

W dyrektywie 85/611/EWG wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 6c wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 9 drugie zdanie otrzymuje brzmienie:

„Co dwa lata Komisja przedstawia sprawozdanie dotyczące takich przypadków.”;

b) w ust. 10 drugie zdanie otrzymuje brzmienie:

„Co dwa lata Komisja przedstawia sprawozdanie dotyczące takich przypadków.”;

2) w art. 14 ust. 6 skreśla się drugi akapit;

- 3) w art. 21 ust. 4 trzecie zdanie otrzymuje brzmienie:

Artykuł 10

„Takie informacje są przedmiotem wymiany poglądów w ramach Europejskiego Komitetu Papierów Wartościowych.”;

- 4) w trzecim akapicie art. 22 ust. 4 czwarte zdanie otrzymuje następujące brzmienie:

„Takie informacje mogą być przedmiotem wymiany poglądów w ramach Europejskiego Komitetu Papierów Wartościowych.”;

- 5) tytuł sekcji X otrzymuje następujące brzmienie:

„Europejski Komitet Papierów Wartościowych”;

- 6) skreśla się art. 53;

- 7) artykuł 53a otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 53a

Zmiany techniczne do niniejszej dyrektywy w następujących dziedzinach przyjmowane są zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 53b ust. 2:

- a) wyjaśnianie definicji w celu zapewnienia jednolitego stosowania niniejszej dyrektywy w całej Wspólnocie;
- b) dostosowywanie terminologii i formułowanie definicji stosownie do kolejnych aktów dotyczących UCITS i spraw pokrewnych.”;
- 8) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 53b

1. Komisję wspiera Europejski Komitet Papierów Wartościowych ustanowiony na podstawie decyzji Komisji 2001/528/WE (*), zwany dalej ‘Komitetem’.

2. W przypadku odesłań do niniejszego ustępu, stosuje się w art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE (**), z uwzględnieniem jej art. 8.

Okres przewidziany w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE wynosi trzy miesiące.

3. Komitet przyjmuje swój regulamin.

(*) Dz.U. L 191 z 13.7.2001, str. 45. Decyzja zmieniona decyzją 2004/8/WE (Dz.U. L 3 z 7.1.2004, str. 33).

(**) Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”.

Dyrektywa 2001/34/WE

W dyrektywie 2001/34/WE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) skreśla się artykuł 108;
- 2) artykuł 109 otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 109

1. Do celów dostosowania, w świetle wymogów sytuacji ekonomicznej, minimalnej wielkości przewidywalnej kapitalizacji rynkowej ustanowionej w art. 43 ust. 1, Komisja przedłoży Europejskiemu Komitetowi Papierów Wartościowych utworzonemu na mocy decyzji Komisji 2001/528/WE z dnia 6 czerwca 2001 r. (*) ustanawiającej Europejski Komitet Papierów Wartościowych projekt działań, które należy podjąć.

2. W przypadku odesłań do niniejszego ustępu, stosuje się art. 5 i 7 decyzji Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającej procedury wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji (**), z uwzględnieniem art. 8 tej decyzji.

Okres przewidziany w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE wynosi trzy miesiące.

3. Komitet przyjmuje swój regulamin.

(*) Dz.U. L 191 z 13.7.2001, str. 45. Decyzja zmieniona decyzją 2004/8/WE (Dz.U. L 3 z 7.1.2004, str. 33).

(**) Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”.

ROZDZIAŁ IV

ZMIANY DYREKTYWY 2002/87/WE W SPRAWIE KONGLOMERATÓW FINANSOWYCH

Artykuł 11

Dyrektywa 2002/87/WE

Artykuł. 19 ust. 2 dyrektywy 2002/87/WE otrzymuje brzmienie:

- „2. Bez uszczerbku dla art. 300 ust. 1 i 2 Traktatu, Komisja, wspierana przez Europejski Komitet ds. Bankowości, Europejski Komitet ds. Ubezpieczeń i Emerytur Pracowniczych oraz Komitet ds. Konglomeratów Finansowych bada wyniki rokowań, określonych w ust. 1, a także wynikającą z nich sytuację.”.

ROZDZIAŁ V

POSTANOWIENIA KOŃCOWE

Artykuł 12

Środki wykonawcze

1. Środki wykonawcze przyjęte zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem postanowień art. 8, nie mogą zmieniać istotnych przepisów dyrektyw.
2. Okres przewidziany w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE wynosi trzy miesiące.
3. W przypadku gdyby warunki ustalone na podstawie Traktatu dotyczące wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji zostały zmienione, Komisja dokona przeglądu niniejszej dyrektywy i, jeżeli będzie to uzasadnione, zaproponuje zmiany. W każdym przypadku, taki przegląd będzie dokonany najpóźniej do 31 grudnia 2007 r.

Sporządzono w Strasburgu, dnia 9 marca 2005 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący
J. P. BORRELL FONTELLES

W imieniu Rady
Przewodniczący
N. SCHMIT

Artykuł 13

Transpozycja

Państwa Członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy do 13 maja 2005 r.

Przepisy przyjęte przez Państwa Członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.

Artykuł 14

Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 15

Adresaci

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.